

Združene civilne iniciative na 3RO nikomur ničesar ne jemljejo

Med voljo državljanov in predstavniki strank v vsakokratnih vladah je nastala razpoka, ki je ne bo več mogoče krpiti z zakoni, amandmaji ali koronazakoni. Zakaj ključni ministri ugotavljajo, da v naši državi državnih projektov ni možno voditi, pripravljati in izvajati po sprejetih DPN? Pri posameznih primerih se je izkazalo, da se dobro zastavljeni cilji tako izkrivljajo, da jih ni možno več izpeljati oz. se jih bo lahko izvedlo samo še s prisilo ali kakšnim novim kriznim zakonom.

Zakaj je bilo treba tudi za 3. razvojno os (3RO) – kot za Magno – spreminjati zakonodajo? Da se prikrije projekt, zasnovan na zastarelih in vsebinsko popolnoma zgrešenih izhodiščih. Čedalje večji krog javnosti ga dokazano prepoznava kot škodljivega za Slovenijo, hkrati pa neusklajenega z evropsko zakonodajo in s podnebnimi cilji. Kot tak je nevaren za prihodnost ljudi, saj bodo pretirani stroški znova padli na pleča davkoplačevalcev.

Končni cilj ponarejenih podatkov v študijah variant je po nepotrebnem kar štiripasovna cesta, namenjena le uradniški »eliti« Koroške, ki bi se tako po bližnjici dnevno vozila v Ljubljano (in pridobivala povračilo potnih stroškov). Ta štiripasovnica pa je po projektu speljana po najboljših zemljiščih Savinjske doline, prek rodovitnih ravnin, po neprehodnih hribovjih in preko demografsko ogroženih območij samotnih hribovskih kmetij, kar naj bi varovali z ustavo in zakoni ...

Glasni načrtovalci, ki vedo, da uradni podatki štetja prometa onemogočajo tako štiripasovno cesto kot dodatno novogradnjo izven obstoječih prometnih koridorjev, si od Avstrije do A1 in naprej proti Novemu mestu in Beli krajini obetajo zgolj pretok umazanega tranzitnega transporta.

S to cesto bi Slovenija znova postavila rekord v izkoriščanju lastnega prebivalstva za cilje skrite manjšine, ki bi si v malho rada natlačila zajetno preplačilo iz gradnje najdražje ceste in njenega vzdrževanja (ki ga v dokumentaciji mimogrede sploh ne ovrednoti). V severnem delu trase – med Slovenj Gradcem in Velenjem – znaša cena gradnje vrtoglavih 47,6 mio eur za kilometer štiripasovne hitre ceste!

Štiripasovnica pa, pozor, poteka kar preko izvotljenega dela premogovnika Velenje! Ker so se tega začeli bati projektanti sami, so prišli na še slabšo idejo – in sicer, da bi preko izvotljene več sto metrov globoke kotanje zgradili preprosto viadukt s »plavajočimi« stebri. Ob spoznanju, da bodo imeli cesto po labilnem terenu speljano nad glavami, so se tudi prebivalci Stare vasi, Pesja in Podkraja uprli ter zahtevajo ponovno obravnavo predloga poteka trase.

Ob naših intervencijah – kako mislijo spraviti cesto po večkilometrskem odseku prek ugrezajočega se rudnika, ki ga zaliva še voda, tako da nastajajo jezera, ki pretijo celo poplavitvi Šoštanja – pristojni niso podali pojasnil.

Če bi bili pri pripravi ter sprejemanju DPN vsi postopki pravilno in transparentno vodeni ter bi razrešili vse tiste postopke, ki so bili nesprejemljivi in zavajajoči, do tolikšnih nasprotovanj lokalnih skupnosti, civilne družbe, posameznih neodvisnih strokovnjakov in nevladnih organizacij nikoli ne bi prišlo. Pa tudi »rešitev« po trasi preko premogovnika nikoli ne bi mogla biti uveljavljena!

Združene civilne iniciative (ZCI) so sprva združevale le savinjski del trase načrtovane 3RO, sedaj pa pristopajo posamezniki in iniciative s celotnega poteka 3RO med avstrijsko in hrvaško mejo. ZCI si z več kot 300 podporniki prizadeva za upoštevanje zakonskih okvirov, vključujoč evropsko zakonodajo, ki jo je Slovenija dolžna spoštovati. Slovenija se z interventnimi spremembami zakonodaje v času koronakrize oddaljuje od evropskih smernic, Aarhuske konvencije in direktive o vključevanju javnosti pri načrtovanju vseh infrastrukturnih objektov v prostor.

Izgradnja državne infrastrukture mora biti podrejena vsem sedanjim evropskim ciljem in okoljskim standardom, vključno s trajnostnim prometom in prenosom na elektrificirane železnice. Temeljiti mora na prehodu v brezogljicho družbo, varovanju ogroženih živalskih in rastlinskih vrst, zaščiti in

varovanju narave, okolja in kulturne dediščine, predvsem pa virov pitne vode in kmetijskih zemljišč za pridelavo hrane. Vse to je namreč za zdravje ljudi in naše preživetje bistveno.

Zaradi vseh kršitev, zgoraj navedenih ciljev in spoštovanja skupne zakonodaje smo 24. 4. 2020 vložili upravno tožbo. Poudarjamo, da je tretja razvojna os (3RO) celovit projekt, ki ga ni mogoče deliti na posamezne segmente in jih obravnavati po drobcih. S tem nastaja nepopravljiva škoda zlasti tam, kjer pride do nepredvidenih dogodkov in se odkrije, da trasa tam ne more potekati.

Družbeni razvoj se ne izkazuje zgolj v gospodarski rasti kot seštevku pametnih in bedastih raznovrstnih aktivnosti, ampak predvsem v sposobnosti ohraniti bistvene resurse za preživetje nasploh. OZN opozarja, da imamo manj kot osem (8) let časa, da drastično zmanjšamo emisije toplogrednih plinov. Zato si moramo prizadevati za čim prejšnji prehod v družbo, v kateri bo prebivalstvo sposobno trajno preživljati samo sebe z lokalnimi naravnimi viri, vodo in hrano, v meri, kakršno imamo na razpolago.

Ponavljamo pa, da Združene civilne iniciative nikomur ničesar ne jemljejo, temveč zgolj izostrujejo pogled v korist uravnoteženemu poseganju v prostor celotne 3RO.

Datum: 11. 5. 2020